

**[Ministeren for offentlige arbejder]**

Denne nyordning, der blev gennemført ved en ændring af stærkstrømsloven i 1977, gav anledning til en del skepsis og kritik fra forskellig side, idet det blev gjort gældende, at ophævelsen af den tvungne forudgående godkendelse af elektrisk materiel ville betyde en nedsættelse af sikkerhedsniveauet. En sådan virkning af den nye kontrolordning har heldigvis ikke kunnet konstateres. I de sidste år har kontrollen med elektrisk materiel imidlertid været genstand for en øget offentlig omtale og har givet anledning til adskillige spørgsmål fra folketingsmedlemmer og -udvalg til de skiftende ministre for offentlige arbejder. Denne forøgede interesse for elektriske sikkerhedsspørgsmål har jeg set som en bekræftelse på, at disse spørgsmål i befolkningen og i folketinget opfattes som myndighedsanliggender på linie med færdselssikkerhed, miljøbeskyttelse og sikkerhed på arbejdspladserne.

Jeg har derfor ment, at der i forbindelse med en tiltrængt modernisering af stærkstrømsloven burde ske en afklaring og styrkelse af samspillet mellem de organer, der administrerer stærkstrømslovgivningen, og den ansvarlige minister. Dette skal efter lovforslaget ske ved at samle det teknisk sagkyndige personale, der findes i elektricitetsrådet og DEMKO, i et nyt direktorat, eltilsynet, hvis chef skal være ansvarlig over for ministeriet for offentlige arbejder. Oprettelsen af et sådant direktorat betyder naturligvis ikke, at man så kan undvære den ekspertise og se bort fra de opfattelser, der hidtil er kommet fra medlemmerne af elektricitetsrådet og DEMKOs bestyrelse. Derfor skal der oprettes et nyt rådgivende organ, elrådet, hvor alle de interesser, der har tilknytning til de elektriske sikkerhedsspørgsmål, repræsenteres. Rådets sammensætning foreslås ændret noget i forhold til de nuværende organer, idet det i betragtning af udviklingen må anses for ønskeligt at opnå en stærkere repræsentation af forbruger- og arbejdstagerinteresser.

Den offentlige omtale, som stærkstrømslovens område har givet anledning til i den senere tid både i og uden for folketinget, har især drejet sig om Danmarks elektriske materielkontrols lange ekspeditionstid for prøvning af nye elektriske artikler. Det må erkendes, at DEMKOs ekspeditionstid i øjeblikket er alt for lang, og at dette er meget uheldigt,

både fordi der nu er tale om en efterfølgende kontrol af apparater, der befinder sig på det danske marked, og fordi de eksporterende danske virksomheder dårligt kan vente på de bestilte prøvninger, hvis de skal kunne klare sig i konkurrencen på de udenlandske markeder. Problemet med ekspeditionstidens længde har været aktuelt næsten i alle de år, der er gået, siden DEMKO i 1964 blev en statsinstitution, og det må ses i forbindelse med de meget restriktive bestemmelser, der gælder for udvidelse af personalet i statens institutioner, og som har bevirket, at ansøgninger om personaleudvidelser har været undergivet en meget langvarig sagsbehandling og ofte har måttet begrænses på forskellig måde.

Det har for DEMKOs brugere været vanskeligt at forstå, at DEMKO ikke kunne få lov til at ansætte det nødvendige personale, når samtlige udgifter ved institutionens drift ifølge loven dækkes af indtægter i form af afgifter for de udførte prøvninger eller i form af bidrag fra elværkerne. På denne baggrund er det forståeligt, at der fra industriens og handelens side under det udvalgsarbejde, der er gået forud for lovforslaget, er fremkommet forslag om, at DEMKOs laboratorium blev omdannet til en selvejende institution for derved at opnå uafhængighed af de statslige personalerestriktioner.

En sådan tanke har imidlertid bl. a. forbrugerorganisationernes og DEMKOs personales repræsentanter i udvalget vendt sig kraftigt imod og bl. a. henvist til, at den fasthed i ansættelsesforholdet og den uafhængighed, som ansættelse i en statsinstitution medfører, også har betydning for det generelle sikkerhedsniveau med hensyn til elektrisk materiel, der benyttes her i landet.

Prøvning og godkendelse af elektrisk materiel har som nævnt siden 1928 været en myndighedsopgave. Laboratoriarbejdet blev indtil 1964 udført på Københavns Belysningsvæsens laboratorium og overgik derefter til staten. Det er mit bestemte indtryk, at befolkningen nu opfatter prøvning af elektrisk materiel her i landet som en statsopgave, og at en udskillelse af denne funktion fra statsadministrationen til en selvejende institution ville blive mødt med mistillid og taget som udtryk for en forringelse af forbrugernes sikkerhed. En bevarelse af DEMKO som statsinstitution må derfor foretrækkes, men